

sen paa Skoleplanen, idet den paa Grundlag af et af Skolekommissionen udarbejdet Udkast udarbejder Forslag til Skoleplanen, der derefter forelægges Ministeriet til Godkendelse og Stadfæstelse.

Disse Regler om Skoleplanen er gentaget i nærværende Paragraf, dog at man har andet det for rigtigst, at ikke alene Skolernes og Lærernes Tal optages i Skoleplanen, men at det ogsaa ved denne bestemmes, hvorledes Skolernes Ordning skal være, om efter A.-Formen eller B.-Formen, og hvilke nærmere Regler der i øvrigt skal gælde om Kommunens Skoler. Det vil i saa Henseende være naturligt i Skoleplanen at optage alle Bestemmelser, der er af grundlæggende Betydning for Skolens Ordning og Børnernes Forhold til den, og som derfor ikke bør kunne ændres uden Ministeriets Samtykke, medens det derimod bør paases, at der ikke i Skoleplanen optages Bestemmelser, som i Virkeligheden henhører til Undervisningsplanen, og som for Landkommunerne derfor kan ændres med Skoledirektionens Samtykke, eller som berører Omraader — f. Eks. Skolelæge og Skoletandlægetilsyn — hvorom Kommunalbestyrelsen vil kunne træffe Beslutning paa egen Haand uden Samtykke af nogen af de højere Skolemyndigheder.

Til § 13.

Med den Udvidelse af Skolevæsenet, særlig paa Landet, som tænkes gennemført ved nærværende Lov, vil det, som anført i Bemærkningerne til § 4, ofte kunne være ønskeligt, at Mellemskolen har et større Distriktsomraade, og der vil kunne blive Spørgsmaal om at lade Mellemskolerne være fælles for to eller flere Kommuner, der maaske kunde finde det formaalstjenligt i det hele at ordne deres Skoleforhold i Fællesskab. I nærværende Paragraf gives der derfor Anvisning paa, at saadanne Kommuner kan danne *Skoleforbund* til fælles Ordning enten af Kommunernes samlede Skolevæsen eller deres Mellemskoleafdelinger og Fortsættelsesklasser, og at der for et saadant Skoleforbund da oprettes en fælles Skoleplan.

Det bliver da nødvendigt at danne en særlig Styrelse for et saadant Skoleforbund, valgt af de paagældende Kommuners Kommunalbestyrelser, og at stille dets Skoler under Tilsyn af en fælles Skolekommission, som enten maa vælges af Kommunalbestyrelserne i Fællesskab eller kunne vælges af Styrelsen, saaledes som dette nu maatte blive bestemt i den Overenskomst om Samarbejdet, som Kommunalbestyrelserne maatte

afslutte, og som skal stadfæstes af Undervisningsministeriet efter at være godkendt af Indenrigsministeriet for Købstadkommunernes, af Amdtsraadet for Sognekommunernes Vedkommende.

Udgifterne ved saadanne, i Fællesskab drevne Skoler vil det være naturligt at fordele mellem Kommunerne efter det Forhold, hvori de sender Børn til Fællesskolen. Det maa ganske vist indrømmes, at den Kommune, der har Skolen liggende inden for sine Grænser, har en særlig Fordel frem for de andre, men det maa antages, at denne Kommune ogsaa sender flest Børn til Skolen og derved kommer til at bidrage mest til dennes Drift; man har dog anset det for rigtigt at tilføje en Bestemmelse, hvorefter der i Overenskomsten kan træffes andre Aftaler end den angivne om Deltagelsen i Udgifterne.

Ved Skoleforbundets Skoler maa der paa sædvanlig Maade kunne vælges Forældreraad efter de i Tilsynsloven af 20. Maj 1933 § 10 givne Regler.

Til § 14.

Naar Skoleplanen en Gang er stadfæstet af Ministeriet, danner den det ufravigelige Grundlag for Kommunens Skolevæsen, som ikke kan ændres uden Ministeriets Samtykke. Hvis en Kommune ikke destomindre træffer Foranstaltninger, der gaar imod Skoleplanens Bestemmelser, maa der gives Ministeriet Ret og Magt til at gribe ind, og det foreslaas derfor her, at Ministeriet i saa Fald kan standse Statstilskuddet til Kommunens Skolevæsen, indtil ordnede Forhold paa ny bringes til Veje. Det samme bør ske, hvis Kommunen vægrer sig ved at foretage saadanne Ændringer i sin Skoleplan, som Lovgivningens Paabud foreskriver, f. Eks. Ansættelse af en ny Lærer, naar en Skoles Klasser er blevet overtallige paa Grund af Børnetallets Stigen.

For at Ministeriet ikke uberettiget skal kunne gribe til dette Middel, kan Kommunalbestyrelsen straks indbringe Spørgsmaalet om Ministeriets Ret til at bringe det omtalte Tvangsmiddel i Anvendelse for Domstolene og kan, naar dette er sket inden 4 Uger, efter at Ministeriets Beslutning om Standsningen er meddelt Kommunalbestyrelsen, bevirke, at Statstilskuddets Udbetaling indtil videre fortsættes. Det skal indrømmes, at det paagældende Tvangsmiddel ved denne Begrænsning ikke bliver meget effektivt, men der opnaas dog, at Divergenser mellem Ministeriet og en Kommunalbestyrelse ikke, som det nu er Tilfældet, kan trækkes ud i